

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/184/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119014265
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2119014265.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Ladislava Révesa a Mgr. Kristíny Ferencziovovej, v trestnej veci odsúdeného R. M., v konaní o žiadosti odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 09.07.2020 pod sp. zn. 15PP/74/2019, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 03.11.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného R. M., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 62 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005 zamietol žiadosť odsúdeného R. M., t.č. ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave pod sp.zn. 1T/29/01 zo dňa 29.05.2003, právoplatným dňa 23.10.2003, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod sp.zn. 3To/65/03 zo dňa 23.10.2003 vo výmere 25 (dvadsaťpäť) rokov so zaradením odsúdeného do III. NVS (nápravno-výchovnej skupiny), ktorý odsúdený aktuálne vykonáva na základe uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica pod sp.zn. 1Nt/91/2018 v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Okresný súd svoje rozhodnutie zdôvodnil (v rozsahu č.l. 73-79) tým, že u odsúdeného neboli splnené všetky podmienky podmieneného prepustenia v zmysle ustanovenia § 62 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005. U odsúdeného bola síce splnená formálna podmienka na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody - vykonal potrebnú časť z uloženého trestu odňatia slobody a zároveň prvá materiálna podmienka, splnenie ktorej súd vyvodzuje z hodnotenia odsúdeného, pretože správanie a vystupovanie odsúdeného je v súčasnosti dlhodobo na požadovanej úrovni, bol 20 x disciplinárne odmenený a disciplinárne potrestaný nebol (resp. disciplinárny trest mal uložený naposledy v roku 2010 a tento mu bol zahladený), no nebola splnená druhá materiálna podmienka a tou je skutočnosť, že od odsúdeného nemožno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Vo vzťahu k splneniu druhej materiálnej podmienky okresný súd poukazoval tak na pozitívne ako aj na negatívne skutočnosti.

Positívnu skutočnosťou je podľa názoru okresného súdu nesporné fakt, že odsúdený bol počas výkonu trestu pracovne zaradovaný a zodpovedne si plnil svoje pracovné povinnosti. Pracovné návyky a ich zachovanie aj počas výkonu trestu sú dôležité pre návrat odsúdeného do riadneho života, pretože takto sa odsúdený ľahšie zaradí do života na slobode a najmä bude mať legálny zdroj príjmov, ktoré mu umožnia zabezpečiť svoje potreby na živobytie. Ďalšou pozitívnou skutočnosťou je, že odsúdený počas výkonu trestu absolvoval odborné kurzy IT zručnosti, jazykové zručnosti, OZ zručnosti, kuchársky kurz

a sociálno-psychologický tréning, čo sú všetko faktory, ktoré mu uľahčia zaradiť sa do riadneho života a najmä svedčia o tom, že odsúdený na svoju budúcnosť po výkone trestu nerezignoval a len pasívne nečakal na deň, kedy uložený trest vykonaný. Dôležitou pozitívnou skutočnosťou je v neposlednom rade kritický postoj odsúdeného k svojej trestnej činnosti, čo svedčí o tom, že odsúdený pochopil protiprávnosť svojho konania a dôsledky, ktoré toto malo nielen na jeho osobu, ale aj na jeho okolie a poškodených. No a napokon v prospech kladného rozhodnutia o žiadosti odsúdeného svedčí aj skutočnosť, že tento by po podmieničnom prepustení mal zabezpečenú prácu a aj ubytovanie, teda hrozba, že by sa z odsúdeného stal de facto bezdomovec, čo by zrejme časom viedlo aj k opakovanému páchaniu trestnej činnosti, sa javí byť eliminovaná. K pozitívnym faktorom okresný súd radí aj skutočnosť, že odsúdený si plnením svojich povinností a svojim správaním vytvoril podmienky na postupnú zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody tak, že z III. NVS bol postupne preradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, v ktorom vykonáva trest od mesiaca január 2019.

Na strane druhej okresný súd vzhliadol aj negatívne skutočnosti, ktorými sú najmä predchádzajúci spôsob života odsúdeného, ktorý opakovane páchal trestnú činnosť, vo výkone trestu odňatia slobody bol opakovane, jeho trestná činnosť z hľadiska stupňa jej závažnosti gradovala a tiež fakt, že trestný čin, pre ktorý je aktuálne vo výkone trestu odňatia slobody spáchal v skúšobnej dobe podmieničného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Na odsúdeného teda nepôsobila ani hrozba z nariadenia výkonu zvyšku trestu odňatia slobody a ani hrozba ďalšieho trestnoprávneho postihu. K negatívnym faktorom okresný súd ďalej radí skutočnosť, že osobnosť odsúdeného sa podľa záverov znaleckého dokazovania javí byť disharmonická s histriónskymi črtami, v minulosti bol prítomný výrazný dissociálny vývin, pričom zmiešaná porucha osobnosti odsúdeného s histriónskymi črtami je trvalou celoživotnou poruchou, ktorá sa prejavuje abnormnou štruktúrou osobnosti. Znalci ďalej konštatovali prítomnosť črt ako plytká a labilná emotivita, egocentrickosť, vyhľadávanie vzrušenia, nadmerná pozornosť venovaná sebe a svojmu zovňajšku, impulzivnosť a manipulatívnosť. Afektivita odsúdeného je podľa znalcov zvýšene egocentrizovaná, labilná, napriek snahe je pod slabšou racionálnou kontrolou. Odsúdený trestný čin, pre spáchanie ktorého je aktuálne vo výkone trestu odňatia slobody spáchal pod vplyvom alkoholu, pričom pre okresný súd je v tejto súvislosti mimoriadne závažným faktorom spätná bagatelizácia abúzu alkoholu odsúdeným, čo zároveň vyvoláva pochybnosti o skutočnej kritickosti odsúdeného k spáchanému trestnému činu. Znalci jednoznačne uviedli, že riziko sociálneho zlyhania sa zvyšuje pri dekompenzácii poruchy osobnosti vplyvom vonkajších faktorov, pričom takýmto vonkajším faktorom je v prípade odsúdeného práve alkohol. Znalci síce uviedli, že vzhľadom na súčasné hodnotenie prognózy resocializácie je možné, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život, avšak zároveň doplnili, že prognóza resocializácie bude do značnej miery závislá od intenzity a systematickosti postpenitenciárnej starostlivosti a psychiatrickej ambulantnej starostlivosti. V tejto súvislosti ale okresný súd podotkol, že samotná postpenitenciárna starostlivosť a psychiatrická ambulantná starostlivosť o odsúdeného je bez akéhokoľvek významu za predpokladu, že sa odsúdený k abúzu alkoholu v minulosti stavia nielen nekriticky, ale dokonca ho bagatelizuje.

Zohľadňujúc teda faktory pre a proti podmieničnému prepusteniu odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody okresný súd po zvážení všetkých okolností dospel k záveru, že negatívne faktory spočívajúce v osobnosti odsúdeného prevažujú, čo vyvoláva dôvodné pochybnosti o riadnom vedení života odsúdeným v budúcnosti, a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého uznesenia.

Pokiaľ ide o spoločenskú záruku poskytnutú p. Y. P. túto okresný súd nezohľadnil v prospech odsúdeného nie z dôvodov na strane menovaného, ale z dôvodov spočívajúcich v osobe odsúdeného. Ako totiž vyplynulo z vykonaného dokazovania, odsúdený síce subjektívne akcentuje svoju vieru, avšak k tej sa hlásil už aj v minulosti a táto nemala na jeho konanie inhibičný vplyv, a preto udržiavanie sociálneho kontaktu s otcom Y. P. a jeho pôsobenie na osobu odsúdeného okresný súd nepovažoval za tak významné, aby ho priradil k faktorom svedčiacim v prospech kladného rozhodnutia o žiadosti odsúdeného.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť odsúdený R. M., ktorú následne písomne zdôvodnil vlastným koncipovaným podaním i prostredníctvom ustanovenej obhajkyne v rozsahu č.l. 81-85 spisu.

V rozsiahlych písomných dôvodoch sťažnosti sa odsúdený zamerl v podstate na negáciu všetkých dôvodov, pre ktoré okresný súd jeho žiadosti nevyhovel a ktoré boli vzápätí podkladom pre nesplnenie druhej materiálnej podmienky pre podmiennečné prepustenie. Poukázal na to, že svoju minulosť nie je schopný zmeniť, nie je totiž možné napraviť dôsledky, resp. následky, ktoré svojim činom spôsobil, no svojim správaním vo výkone trestu sa snaží preukázať, že sa zmenil aj vo vzťahu k prioritám, ktoré mal v minulosti, v súčasnosti však nechce sklamať ľudí, ktorí mu dôverujú a ktorí mu prisľúbili pomoc na zaradenie sa do spoločnosti. Taktiež odmieta akýkoľvek návrat k alkoholu, práve naopak, chce sa venovať prevencii a varovaniu ľudí pred následkami alkoholu. Taktiež nesúhlasí s vyjadrením, že sa nadmerne zameriava na svoj zovňajšok, naopak, dodržiava len prepisy, ktoré vyplývajú zo Zákona o výkon trestu. Na záver uviedol, že chce napraviť všetko zlé čo spáchal a čoho sa v minulosti dopustil riadnym životom na slobode a pomoci iným.

Obhajkyňa odsúdeného v písomných dôvodoch sťažnosti po úvodnej rekapitulácii odôvodnenia napadnutého uznesenia a popisu doterajšieho výkonu trestu odsúdeného sa zamerla na analyzovanie znaleckého posudku Ústavu pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii pod č. 16/2020, z ktorého vyplynulo, že u odsúdeného došlo počas výkonu trestu odňatia slobody k zásadnej zmene v oblasti sociálnych, osobnostných aj kriminogénnych faktorov, čo viedlo k pozitívnemu ovplyvneniu prognostických faktorov resocializácie. Dlhodobý výkon trestu odňatia slobody bezpochyby splnil u odsúdeného svoj účel, viedol k jeho náprave a odsúdený v súčasnosti plnením väzenských povinností a svojim správaním preukázal také polepšenie, že možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Taktiež nie je možné predpokladať, že odsúdený po výkone 20 ročného trestu, kedy sa so svojou závislosťou vysporiadaval vo VTOS sám, môže opätovne prepadnúť alkoholu. Sám súd hodnotí prostredie VTOS ako priaznivé pre začlenenie sa do riadneho života a aj znalci hodnotia pravdepodobnosť recidívy odsúdeného ako relatívne nízku. Obhajkyňa tiež vyjadrila názor, že súd pri svojom rozhodovaní o podmiennečnom prepustení u odsúdeného na slobodu nesprávne interpretoval zistenia a závery znalcov, ktorí sa vyjadrovali k odborným otázkam, keď žiadosť odsúdeného zamietol napriek tomu, že v znaleckom posudku je konštatovaná zásadná zmena v oblasti sociálnych, osobnostných aj kriminogénnych faktorov, ktorá podľa znalcov viedla k pozitívnemu ovplyvneniu prognózy resocializácie u odsúdeného. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby druhostupňový súd podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku sťažnosťou napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a odsúdeného sám podmiennečne prepustil z výkonu trestu odňatia na slobodu.

Krajský súd ako nadriadený súd okresnému súdu podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a tak zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Po splnení prieskumnej povinnosti sťažnostný súd konštatuje, že prvostupňový súd pri rozhodovaní o žiadosti odsúdeného si zadovážil všetky dôkazy potrebné pre zákonné a objektívne rozhodnutie, následne tieto dôkazy vyhodnotil individuálne i v ich súhrne v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel k správne záveru o tom, že u odsúdeného R. M. nie sú splnené všetky materiálne podmienky takým spôsobom, aby bolo možné o jeho žiadosti pozitívne rozhodnúť.

Podľa § 61 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. po výkone polovice uloženého alebo podľa rozhodnutia prezidenta republiky zmierneného trestu odňatia slobody môže súd odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Podľa § 61 ods. 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení prihliadne súd na to, do ktorej nápravno-výchovnej skupiny je odsúdený zaradený.

Podľa § 62 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. osoba odsúdená za trestný čin ...vraždy (§ 219), alebo osoba odsúdená na výnimočný trest odňatia slobody (§ 29 ods. 2) môžu byť podmiennečne prepustení až po výkone dvoch tretín uloženého trestu odňatia slobody.

Podľa § 437 ods. 3 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. pri posudzovaní splnenia podmienok na rozhodovanie o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody alebo rozhodovaní o podmiennečnom upustení od výkonu zvyšku trestu u trestov uložených pred účinnosťou tohto zákona sa

postupuje podľa doterajších predpisov. Osoba odsúdená na výnimočný trest odňatia slobody podľa § 43 ods. 1 zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov môže byť podmienične prepustená až po výkone troch štvrtín uloženého trestu odňatia slobody; osoba odsúdená podľa tohto ustanovenia na výnimočný trest odňatia slobody na doživotie nesmie byť podmienične prepustená.

Z vyššie citovaných ustanovení Trestného zákona vyplýva, že súd môže odsúdeného podmienične prepustiť z výkonu trestu po splnení jednak formálnej podmienky a to zákonom stanovenej doby výkonu trestu, a jednak po splnení dvoch materiálnych podmienok, ktorými sú plnenie povinností a správanie odsúdeného, ktorými preukázal polepšenie a skutočnosť, že sa od odsúdeného môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Na základe vykonaného dokazovania dospel okresný súd k správneému záveru, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmienične prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody - vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu, ako i podmienka riadneho správania sa vo výkone trestu, o čom svedčí v súčasnosti skôr pozitívne hodnotenie riaditeľa ÚVTOS, no nebola splnená jedna z materiálnych podmienok, a to predpoklad, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život.

Materiálnu podmienku možnosti očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život v zmysle § 66 ods. 1 TZ je potrebné i v prípade uvedenom v bode I. skúmať aj pri zohľadnení okolností predchádzajúceho života odsúdeného vrátane jeho skorších odsúdení. (R 5/2017)

Túto podmienku súd objasňuje a skúma komplexnejšie. Posudzuje všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, prostredie, v ktorom žil, celý doterajší život, povahu a charakter trestnej činnosti, pre ktorú je vo výkone trestu s jediným cieľom, či všetky tieto skutočnosti umožňujú prijať prognózu, že v prípade prepustenia na slobodu povedie riadny život, t.j. život v súlade s právnymi, morálnymi a etickými normami spoločnosti.

Je dôležité poukázať na to, že odsúdený bol už v minulosti viackrát (dovedna 5x) súdne trestaný a to jak na podmieničné tresty odňatia slobody, tak i na nepodmieničné tresty odňatia slobody, dokonca bol z výkonu trestu odňatia slobody i podmienične prepustený, a teda mal možnosť preukázať, že i podmieničné odsúdenie, resp. výkon trestu odňatia slobody ako i podmienične prepustenie splní u neho svoj účel, avšak dopustil sa následne spáchania skutkov kvalifikovaných ako trestné činy, za ktoré bol opakovane právoplatne odsúdený. Vzhľadom na tieto skutočnosti, má aj sťažnostný súd za to, že náprava páchatel'a a celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom podmieničným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov.

V danom prípade bolo prihliadnuté tiež na povahu a charakter spáchanej trestnej činnosti (trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. ktorý spáchal až na dvoch osobách !!!) a v zmysle odpisu registra trestov aj na sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti (odsúdený má 5 záznamov v odpise registra trestov), kedy vo vzťahu k jeho osobe nemožno jednoznačne vyvodiť záver, že bude viesť na slobode riadny život, nakoľko sa jedná o osobu, ktorá opakovane pácha (doposiaľ páchala) trestnú činnosť. Podmienične prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody má význam len vtedy, ak vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré majú v danom smere význam je odôvodnený predpoklad, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život a viac sa do rozporu so zákonom nedostane, čo však u menovaného odsúdeného, vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, nie je možné jednoznačne konštatovať.

Rovnako je potrebné zvýrazniť, že zmysel podmieničného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol páchatel' automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Podmienične prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je totiž na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy, pričom takouto okolnosťou, ktorá má pri rozhodovaní o podmieničnom prepustení význam, je podľa odbornej literatúry, ako aj bohatej rozhodovacej praxe najvyššieho súdu (viď napr. uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 3 Urtost 3/2015, sp. zn. 3 Urtost 1/2015, sp. zn. 6 Urtost 1/2015, 4 Urtos/9/2019), aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného, vrátane jeho trestnej činnosti.

Posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojím spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné považovať aj doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti.

Pokiaľ ide konkrétne o odsúdeného R. M. sťažnostný súd zdôrazňuje, že tento dostal zo strany spoločnosti, resp. súdu opakovane možnosť preukázať (a to uloženými podmiennečnými trestami, resp. podmiennečným prepustením v minulosti), že „miernejší trest“ na jeho nápravu postačuje. Žiaľ, nestalo sa a k páchaniu trestnej činnosti (a to toho najzávažnejšieho charakteru) sa odsúdený vrátil i po podmiennečnom odsúdení, resp. po podmiennečnom prepustení a preto predpoklad, že tomu tak môže byť i v momentálne prejednávanom prípade, nie je vylúčený.

Na margo sťažnostných námietok odsúdeného sťažnostný súd na uvádza, že pri posudzovaní splnenia materiálnych podmienok pre podmiennečne prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody sťažnostný súd bral zreteľ nie len teda samotné správanie sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody, získané disciplinárne odmeny počas výkonu trestu odňatia slobody, navonok úprimnú snahu odsúdeného o humánnu resp. dobročinnú činnosť ako i samotný priebeh resocializácie vo výkone trestu a s poukazom na z časti pozitívne výsledky znaleckého skúmania (na ktoré poukazovala aj obhajkyňa odsúdeného), ale považoval za nevyhnutné posudzovať všetky doposiaľ zistené skutočnosti komplexne, a teda jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach nevynímajúc doterajší život odsúdeného (pred výkonom trestu), vrátane predchádzajúcich odsúdení (R 5/2017) a za značný význam považoval i skutočnosť, či už v minulosti podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody odsúdený R. M. bol alebo nie. V danom prípade je z dokazovania zrejmé, že odsúdený sa vie riadne správať vo vynútených podmienkach pri súčasnom dlhodobom pedagogickom pôsobení, o čom svedčí jeho pozitívne hodnotenie z ÚVTOS, čo samé osebe však automaticky neznamená, že sa odsúdený skutočne vnútorne, osobnostne a charakterovo polepšil, pretože toto jeho správanie môže byť len prejavom vonkajšej adaptácie na prostredie väznice, nie o náznak skutočných zmien osobnosti odsúdeného. Odsúdený v minulosti (dokonca 4 krát predtým, ako mu bol uložený momentálny 25 ročný trest odňatia slobody za vraždu spáchanú na dvoch osobách) mal možnosť uvedomiť si následky svojho protiprávneho konania tým, že zmení svoje správanie, využije šance, ktoré mu boli viackrát poskytnuté (podmiennečným odsúdeným resp. podmiennečným prepustením z výkonu trestu, ktorý vykonával za trestný čin lúpeže- kedy zrejme taktiež spíňal po formálne stránke podmienky na takúto zákonnú „odmenu“ a bolo jeho žiadosti vyhovené), no z jeho následného nezvratného a neospravedliteľného protiprávneho konania, akého sa dopustil dňa 05.01.2001 (a to v čase plynutia skúšobnej doby podmiennečného prepustenia), a s poukazom na ostatné zistenia znalcov (že odsúdenému nie je cudzia agresivita, jeho osobnosť je disharmincká s histriónskymi črtami a pod ...) nie je možné bezpochyby uzavrieť a odsúdenému bezpochyby uveriť v tom (aj napriek odsúdeným deklarovaným zmenám v jeho osobnosti a životných priorit), že doterajší výkon nepodmiennečného trestu u naplnil svoj účel v podobe ukončenému procesu resocializácie a tiež preventívny účel v podobe ochrany spoločnosti pred takým potencionálnym páchatelom obzvlášť závažnej trestnej činnosti, ako je odsúdený R. M..

Z týchto dôvodov potom aj krajský súd mal za to, že u odsúdeného nie sú splnené podmienky pre jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v zmysle § 66 ods. I Trestného zákona, preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.